

forekommer mig vægtig, er den, at da Kunderne meget ønsker at kunne købe farvet Margarine i Stedet for ufarvet, er der nogle indenfor Handelsstanden, som tager let paa Lovens Bestemmelse, og det er jo ikke muligt for Kontrollen at staa i enhver Butik og overvaage ethvert Salg af Margarine; den lovlydige Del af Handelsstanden, som dog er den største, bliver derved bragt i en daarlig Stilling overfor Kunderne i Sammenligning med dem, der tager sig Forbudet lettere.

Men endelig er der ogsaa til Ministeriet rettet Henvendelse fra Husmødrenes Side, fra Husmoderforeningen, om, at Forbudet maatte blive ophævet, og jeg tilstaar, at jeg ogsaa maa lægge megen Vægt paa denne Henvendelse. Thi Margarinen er jo her i Landet et meget brugt Levnedsmiddel, der anvendes i saa at sige alle Husholdninger Landet over, i By og paa Land, og ikke mindst paa Landet. Og Forholdet er nu en Gang det, at Husmødrene og de, der skal spise Margarinen, ønsker, at den skal have en Farve, der saa meget som muligt ligner Smørrets. Man kan sige, at det er en lige-gyldig Ting, at det er en Indbildning, der her gør sig gældende, men det, man kalder Smag, er nu en Gang en sammensat Sans, og Synsindtrykket udgør sin Del af Smagsindtrykket. I hvert Fald er det en Kendsgerning, at jeg tror, jeg tør sige, alle Husmødre ønsker Margarinen farvet, og da de ikke kan købe den farvet, søger de at farve den ved selv at blande Farve i, som de køber samtidig med Margarinen. Men disse Forsøg, som udføres i de tusind Køkkener Landet over, falder langt fra altid heldigt ud, eller rettere falder ofte meget uheldigt ud; det er tidt et sørgeligt Produkt, der fremkommer, i hvilket man ser disse gule Striber i Margarinen; det svarer slet ikke til, hvad der var tilsigtet, men fremkalder det stik modsatte Indtryk. Det forekommer mig, at der er noget irrationelt i at forbyde Farvning af Margarine, men samtidig tillade, at Farvning finder Sted i saa mange forskellige Værksteder, som der her er Tale om, Landet over. Det er en stor Gene for Husmødrene Landet over, og jeg skønner derfor ikke, at man har Lov til at overse Berettigelsen af den Henvendelse, der er rettet til Ministeriet desangaaende.

Alt i alt maa jeg sige, at jeg finder disse Henvendelser meget vel motiverede, og det er min Opfattelse, at det vilde være uforvarsomt at nægte at imødekomme dem, hvis der ikke bestemt kan paapeges en alvorlig Fare af almindelig samfundskonomisk Betydning ved en Ophævelse af Farvningsbestemmelsen. I saa Henseende er

det jo vor Smørekspport, man først og fremmest tænker paa, og jeg skal heller ikke nægte, at hvis der virkelig for denne vort Lands vigtigste Indtægtskilde var Fare forbundet med at slette Farveforbudet overfor Margarine, burde der udvises i hvert Fald en vis Varsomhed. Men efter at jeg har overvejet Sagen indgaaende, tør jeg sige, efter at jeg derom har ført Forhandlinger med dem, der maa betragtes som sagkyndige i dette Spørgsmaal, og efter at jeg har drøftet det ikke blot med dem, der er interesserede i at faa Farveforbudet ophævet, men ogsaa med dem, der hidtil har stillet sig tvivlende overfor det betimelige i at gaa til en saadan Foranstaltning, er det min sikre Overbevisning, at der overhovedet ingen Risiko er at løbe; hvad man i saa Henseende har forestillet sig, er noget, der henhører til Overtroens Verden.

Vil man undersøge dette Spørgsmaal, maa man spørge sig selv eller andre, der er klogere: Paa hvilken Maade skulde det kunne skade dansk Smøreksports Muligheder, at man tillod Margarineindustrien at tilsætte Margarinen Farve? Her maa jeg straks sige, at det er noget, der nærmer sig til det rent fornærmelige, at det skulde kunne skade det danske Smørs Stilling paa Verdensmarkedet, at vore Margarinefabrikanter tilsatte Margarinens Farvestof. Det er halvvejs fornærmeligt overfor det danske Smør, overfor det danske Mejeribrug, overfor den Kontrol, der her i Landet udøves med, hvad der kan faa Lov til at gaa under Betegnelsen lurmærket Smør, at mene, at der skulde ligge nogen som helst Sikkerhed i, at man har dette Farveforbud. Det var da i Sandhed ikke godt for os, hvis den Omstændighed, om det tillades Margarinefabrikanterne at komme Farve i deres Margarine eller ikke, skulde have nogen som helst Indflydelse paa, hvilket Stof der kommer ind i lurmærkede Smørdritler. I saa Henseende har vi en Kontrol, der betyder langt, langt mere. Det vilde ogsaa gøre et meget mærkeligt Indtryk i andre Lande, om vi forsøgte at reklamere for dansk Smør ved at give den Oplysning, at Margarine her i Landet ikke maa farves. Man vilde blive meget forbavset ved en saadan Reklame og sige: Er der ikke mere Sikkerhed for, hvad der er dansk lurmærket Smør, end at det kan anføres som en betryggende Omstændighed, at Margarinefarvning er forbudt? Hvis man vil undersøge det reelle i hele denne Sag, saa tror jeg, man maa indrømme, at der ingen som helst Grund er til at antage, at vor Ekspport skulde kunne paavirkes af en Ophævelse